

Добромир. Напред излиза Мануил./

КОСТАДИН: Какво наказание, царство ти?

БОРИЛ: Кой!

/Отвекдат го. Приближава Ива./

Клада!... Клада!... Клада!...

9 с ц е н а

Търновград. Царевец. Кула в крепостта.

/В далечината се вижда зарезото на кладите. Двама стражи се разхождат на пост./

ЕДИНИЯТ: Ето вече третата смена след полунощ наближава. Без малко и блястателите ще започнат да се сменят на половин час.

ДРУГИЯТ: Не вярва никому цар Борил. На сянката си не вярва дори..

ЕДИНИЯТ: И има право. От изменническа ръка загина цар Асен. От неверен меч цар Калопетър. А не беле ли десницата на най-предания, която заби копията в сърдите на цар Иваница? Предателство в измяна цъфти под този покрив...

ДРУГИЯТ: Ш-ш-ш-т! Мълчи! По-тихо... Тук и стените имат уши. Отвсякъде дебне невяра.

ЕДИНИЯТ: А от нея се бои най-големият неверник! Всяка нощ царят обикаля сам, слухти като дива свиня, затваря всички входове, след това отново става, пак проверява стражите и главните порти

ДРУГИЯТ: Тихо! Той е... Иде насам.

/Появява се Борил. Стражите се разминават. От другата страна влиза Целгуба./

БОРИЛ: Кой е?... Кой е там?

ЦЕЛГУБА: Аз съм... Не виждаш ли? Кой би могъл да бъде?

БОРИЛ: Какво правиш тука по това време?